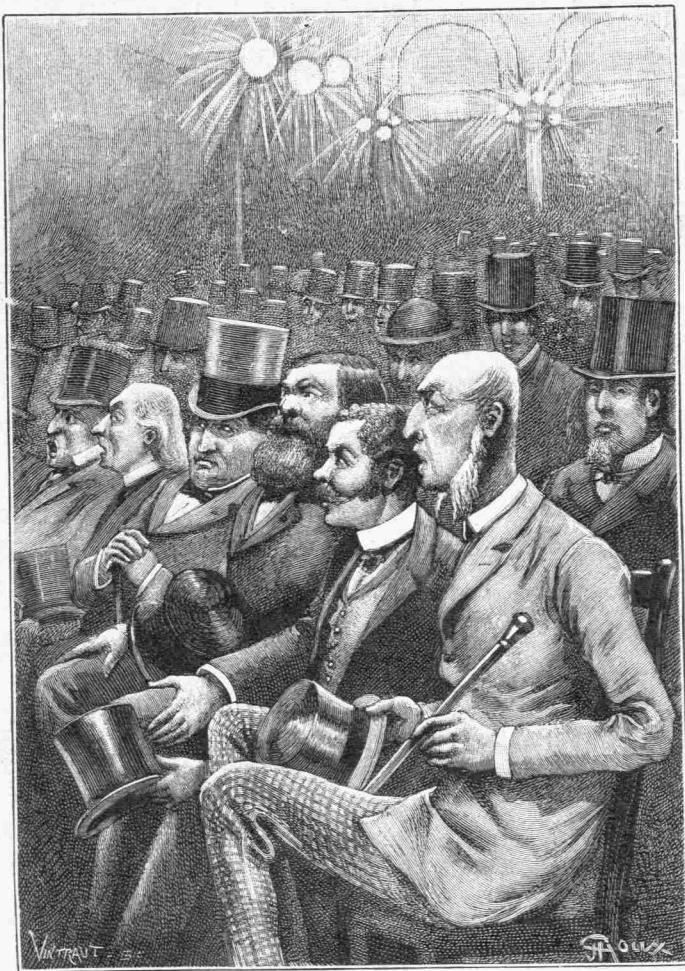

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια· ἴδε σελ. 260

Ὁ παραδοξότατος οὗτος ἀνὴρ ὠνομάζετο Ἀλκείδης Δισπερῆς, ἀλλὰ με τὴν μανίαν ἣν εἶχε τοῦ συντέμνειν τὰ πάντα—μανίαν ἄλλως κοινὴν εἰς ὅλους τοὺς ὁμοτέχνους του —ὑπέγραψεν ἐν γένει 2περ. ἢ καὶ μόνον 2π. Συνεζήτει μετὰ πολλῆς θέρμης, δι' ὃ τὸν εἶχον ἐπονομάτη «ἐν-

ὄλην τὴν πρόωρον ἀποψίλωσιν τοῦ κρανίου του, προερχομένην ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ἀλγεθρικῶν σημείων ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν σπουδῶν του ἀκόμη. Πλὴν τούτου ἦτο φύσει ὁ ἀγαθότατος νέος ἐξ' ὧσων ποτὲ ἐφοίτησαν εἰς τὴν Σχολήν, καὶ οὐδὲ ἔχνος εἶχεν ἀλαζονικῆς ἐπι-

Ἀκούσατε, ἀκούσατε! (σελ. 261).

θειον Ἀλκείδην». Δὲν ἦτο δὲ μόνον μέγας, ἀλλὰ καὶ ὑψηλός, οἱ δὲ φίλοι του ἔλεγον περὶ τοῦ ἀναστήματός του ὅτι ἐξισούτο ἀκριβῶς πρὸς τὸ πεντάκις ἑκατομμυριοστὸν τοῦ τετάρτου τοῦ μεσημβρινοῦ, δηλαδὴ περὶ τὰ δύο μέτρα, καὶ δὲν ἠπκτῶντο πολὺ. Ἡ μικρὰ κεφαλὴ του ἦτο μὲν δυσανάλογος πρὸς τὸ μέγξ στῆθος καὶ τοὺς εὐρεῖς ὤμους του, ἀλλ' ἐκίνηε αὐτὴν λίαν ἐπαγωγῶς. Ζωηρότατον δ' ἦτο τὸ ἐκ τῶν διοπτροφόρων γαλανῶν ὀφθαλμῶν του ἀπαστραπτον βλέμμα· χαρακτηριστικωτάτη ὅμως ἦτο ἰδίως ἡ φυσιογνωμία του, φαιδροτάτη ἄμα καὶ σοβαρά, μεθ'

δειξεως. Μειλίχιος καὶ εὐπροσήγορος πρὸς πάντας μεθ' ὅλην τὴν φυσικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ χαρακτῆρός του, ἐτήρησεν ἀπαρεγκλίτως πᾶσας τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος X, τοῦ ἀγράφου δηλονότι νόμου, τοῦ κανονίζοντος τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν μαθητῶν τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, παρὰ τῶν ὁποίων ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἡγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο διὰ τὸ ὑπέροχον πνεῦμά του, τοὺς ἀγαθοὺς τρόπους καὶ τὴν φιλόκαλον τάξιν, ἥτις ἄψογος ἐπικρατοῦσα καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἱματιοφυλάκιόν του κατεδείκνυε τὸ κατ' ἐξοχὴν μεθοδικὸν πνεῦμά του.